

YUNUS

GİRİŞ

Yunus Kitabı Kutsal Kitap'taki öbür peygamberlik kitaplarından farklılık göstermektedir. Tanrı'nın buyruğuna uymamaya çalışan bir peygamberin başından geçen olayları anlatan bir öyküdür. Tanrı Yunus'a İsrail'in acımasız düşmanı, Asur'un başkenti Ninova'ya gitmesini buyurdu. Ama Yunus oraya gidip Tanrı'nın söylediklerini bildirmek istemedi. Çünkü Tanrı'nın onları yok etmeyeceğini biliyordu. Başına gelenlerden sonra isteksiz olarak Tanrı'ya itaat etti. Sonunda halka bildirdiği kötü son gerçekleşmeyince suratını astı. Kitap Tanrı'nın yarattıkları üzerindeki sınırsız gücünü göstermektedir. Ama Tanrı her şeyden önce cezalandıran, yok eden bir Tanrı olmaktan çok, halkının düşmanlarını bile bağışlayıp kurtaran, seven ve acıyan Tanrı olarak tanımlanmaktadır.

Ana Hatlar:

- 1:1-17 Yunus'un çağrılması ve itaatsizliği
- 2:1-10 Yunus'un duası ve kurtulması
- 3:1-10 Yunus'un Ninova'ya karşı bildirisi
- 4:1-11 Tanrı'nın Ninova'ya acıması

Yunus Rab'den Kaçıyor

1-2 RAB bir gün Amittay oğlu Yunus'a, “Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve halkı uyar” diye seslendi, “Çünkü kötülükleri önüme kadar yükseldi.”

³ Ne var ki, Yunus RAB'bin huzurundan Tarşış'e kaçmaya kalkıştı. Yafa'ya inip Tarşış'e giden bir gemi buldu. Ücretini ödeyip gemiye bindi, RAB'den uzaklaşmak için Tarşış'e doğru yola çıktı.

⁴ Yolda RAB şiddetli bir rüzgar gönderdi denize. Öyle bir fırtına koptu ki, gemi neredeyse parçalanacaktı. ⁵ Gemiciler korkuya kapıldı, her biri kendi ilahına yalvarmaya başladı. Gemiye hafifletmek için yükleri denize attılar. Yunus ise teknenin ambarına inmiş, yatıp derin bir uykuya dalmıştı.

⁶ Gemi kaptanı Yunus'un yanına gidip, “Hey! Nasıl uyursun sen?” dedi, “Kalk, tanrına yalvar, belki halimizi görür de yok olmayız.”

⁷ Sonra denizciler birbirlerine, “Gelin, kura çekelim” dediler, “Bakalım, bu bela kimin yüzünden başımıza geldi.” Kura çektiler, kura Yunus'a düştü.

⁸ Bunun üzerine Yunus'a, “Söyle bize!” dediler, “Bu bela kimin yüzünden başımıza geldi? Ne iş yapıyorsun sen, nereden geliyorsun, nerelisin, hangi halka mensupsun?”

⁹ Yunus, “İbrani'yim” diye karşılık verdi, “Denizi ve karayı yaratan Göklerin Tanrısı RAB'be taparım*.”

¹⁰ Denizciler bu yanıt karşısında dehşete düştüler. “Neden yaptın bunu?” diye sordular. Yunus'un RAB'den uzaklaşmak için kaçtığını biliyorlardı. Daha önce onlara anlatmıştı.

¹¹ Deniz gittikçe kuduruyordu. Yunus'a, “Denizin dinmesi için sana ne yapalım?” diye sordular.

* **1:9** “RAB'be taparım”: İbranice “RAB'den korkarım”.

12 Yunus, “Beni kaldırıp denize atın” diye yanıtladı, “O zaman sular durulur. Çünkü biliyorum, bu şiddetli fırtınaya benim yüzümden yakalandınız.”

13 Denizciler karaya dönmek için küreklere asıldılar, ama başaramadılar. Çünkü deniz gittikçe kuduruyordu. 14 RAB'be seslenerek, “Ya RAB, yalvarıyoruz” dediler, “Bu adamın canı yüzünden yok olmayalım. Suçsuz bir adamın ölümünden bizi sorumlu tutma. Çünkü sen kendi istediğini yaptın, ya RAB.” 15 Sonra Yunus'u kaldırıp denize attılar, kuduran deniz sakinleşti. 16 Bu olaydan ötürü denizciler RAB'den öyle korktular ki, O'na kurbanlar sundular, adaklar adadılar.

17 Bu arada RAB Yunus'u yutacak büyük bir balık sağladı. Yunus üç gün üç gece bu balığın karnında kaldı.

2

Yunus'un Duası

1 Yunus balığın karnından Tanrısı RAB'be şöyle dua etti:

2 “Ya RAB, sıkıntı içinde sana yakardım,

Yanıtladın beni.

Yardım istedim ölümler diyarının bağrından,

Kulak verdin sesime.

3 Beni engine, denizin ta dibine fırlattın.

Sular sardı çevremi.

Azgın dalgalar geçti üzerimden.

4 ‘Huzurundan kovuldum’ dedim,

‘Yine de göreceğim kutsal tapınağını*.’

1:17 Mat.12:40 * 2:4 “Yine de göreceğim kutsal tapınağını” ya da “Bir daha kutsal tapınağını nasıl göreceğim?”

- ⁵ Sular boğacak kadar kuşattı beni,
Çevremi enginler sardı,
Yosunlar dolaştı başıma.
- ⁶ Dağların köklerine kadar battım,
Dünya sonsuza dek sürgülendi arkamdan;
Ama, ya RAB, Tanrım,
Canımı sen kurtardın çukurdan.
- ⁷ Soluğum tükenince seni andım, ya RAB,
Duam sana, kutsal tapınağına erişti.
- ⁸ Değersiz putlara tapanlar,
Vefasızlık etmiş olurlar.
- ⁹ Ama şükranla kurban sunacağım sana,
Adağımı yerine getireceğim.
Kurtuluş senden gelir, ya RAB!”
- ¹⁰ RAB balığa buyruk verdi ve balık Yunus'u
karaya kustu.

3

Yunus Ninovalılar'a Sesleniyor

- ¹ RAB Yunus'a ikinci kez şöyle seslendi:
² “Kalk, Ninova'ya, o büyük kente git ve sana söyleyeceklerimi halka bildir.”
- ³ Yunus RAB'bin sözü uyarınca kalkıp Ninova'ya gitti. Ninova öyle büyük bir kentti ki, ancak üç günde dolaşılabilirdi. ⁴ Yunus kente girip dolaşmaya başladı. Bir gün geçince, “Kırk gün sonra Ninova yıkılacak!” diye ilan etti. ⁵ Ninova halkı Tanrı'ya inandı. Oruç ilan ederek büyüğünden küçüğüne hepsi çula sarındı.

⁶ Ninova Kralı olanları duyunca, tahtından kalkıp kaftanını çıkardı; çula sarınarak küle oturdu. ⁷ Ardından Ninova'da şu buyruğu yayımladı: “Kral ve soyluların buyruğudur:

Hiçbir insan ya da hayvan –ister sığır, ister davar olsun– ağzına bir şey koymayacak, otlamayacak, içmeyecek. ⁸ Bütün insanlar ve hayvanlar çula sarınsın. Herkes var gücüyle Tanrı'ya yakararak kötü yoldan, zorbalıktan vazgeçsin. ⁹ Belki o zaman Tanrı fikrini değiştirip bize acır, kızgın öfkesinden döner de yok olmayız.”

¹⁰ Tanrı Ninovalılar'ın yaptıklarını, kötü yoldan döndüklerini görünce, onlara acıdı, yapacağını söylediği kötülükten vazgeçti.

4

Yunus Tanrı'nın Acımasını Kınıyor

¹ Yunus buna çok gücenip öfkelenildi. ² RAB'be şöyle dua etti: “Ah, ya RAB, ben daha ülkemdeyken böyle olacağını söylemedim mi? Bu yüzden Tarşış'e kaçmaya kalkıştım. Biliyordum, sen lütfeden, acıyan, tez öfkelenmeyen, sevgisi engin, cezalandırmaktan vazgeçen bir Tanrı'sın. ³ Ya RAB, lütfen şimdi canımı al. Çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir.”

⁴ RAB, “Ne hakla öfkeleniyorsun?” diye karşılık verdi.

⁵ Yunus kentten çıktı, kentin doğusundaki bir yerde durdu. Kendisine bir çardak yaptı, gölgesinde oturup kentin başına neler geleceğini görmek için beklemeye başladı. ⁶ RAB Tanrı Yunus'un üzerine

gölge salacak, sıkıntısını giderecek bir keneotu sağladı. Yunus buna çok sevindi. ⁷ Ama ertesi gün şafak sökerken, Tanrı'nın sağladığı bir bitki kurdu keneotunu kemirip kuruttu. ⁸ Güneş doğunca Tanrı yakıcı bir doğu rüzgarı estirdi. Yunus başına vuran güneşten bayılmak üzereydi. Ölümü dileyerek, “Benim için ölmek yaşamaktan iyidir” dedi.

⁹ Ama Tanrı, “Keneotu yüzünden öfkelenmeye hakkın var mı?” dedi.

Yunus, “Elbette hakkım var, ölesiye öfkeliyim” diye karşılık verdi.

¹⁰ RAB, “Keneotu bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu” dedi, “Sen emek vermediğin, büyütmediğin bir keneotuna acıyorsun da, ¹¹ ben Ninova'ya, o koca kente acımayayım mı? O kentte sağını solundan ayırt edemeyen yüz yirmi bini aşkın insan, çok sayıda hayvan var.”

Bible Revizyon 2008
The Holy Bible in the Turkish Language, Revision of
2008

Public Domain

Language: Türkçe (Turkish)

In the Public Domain due to copyright abandonment for security reasons.

2020-09-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files
dated 9 Oct 2020

f28fe8d2-2561-5b64-81f0-8e038d6d85b0